

Aplec a Sant Llorenç del Munt

El Centre Excursionista de Argelers, (Rosselló), de la veïna nació francesa, anuncia un Aplec a Sant Llorenç del Munt. Els actes programats són: Visita a la capella del segle XII, una Missa, sardanes, dinar de germanor y cant dels adéus.

A l'acte queden invitats tots els excursionistes el proper dia 9 d'Agost.

Nota de cine

La empresa del Cine Ideal comunica al públic en general que el programa que se anuncia en este mismo número, por causas ajenas a su voluntad ha quedado sustituido por las películas: «Más veloz que el viento» de Bourvil, y de complemento «Salvaje y encantador» con Tony Curtis. (Apto para todos los públicos).

Necro'ògica

El pasado sábado día 25, tras larga enfermedad, falleció D. Antonio Jaurés Pagés, conocido profesional relojero radicado desde muchos años en nuestra ciudad y persona muy apreciada.

Desde estas páginas expresamos nuestra más sentida condolencia a los familiares del extinto, en particular a su esposa D.ª Concepción Barberi Campionch, hijos Elena y Angel, e hijos políticos.

Acto de entrega del Televisor que ganó el concursante Sr. Llumá, en el curso del programa «Radio Comarca». El concursante aparece junto con un representante de la casa patrocinadora del concurso, la locutora y realizador del programa y del famoso personaje «En Joanet de Cal Grill».

Se precisan PEONES
para fábrica de placas de yeso

Razón: **Belfer** - Crta. Santa Pau - Km. 3

Ratafia "RUSSET"

Cursets de cristlandat.— Dijous, dia 6 d'agost, ultraya mixta a les 10 de la nit, a la sala de la Immaculada.

«El procès d'un bruixot», al Teatro

Parece ya totalmente confirmado que un grupo de jóvenes con el director Pere Planella, al frente, van a adaptar para la escena, la interesante obra del P. Nolasc del Molar «El procès d'un bruixot». La representación tendría lugar en el marco incomparable de los Claustros del Carmen y quedaría incluida dentro del programa de las próximas Fiestas de Tura. Será un interesante ensayo que se procurará coincidir con un acto de homenaje al ilustre caputxino al que el Ayuntamiento ha concedido el título de Hijo Adoptivo de Olot. En próximas ediciones ampliaremos detalles de este acontecimiento.

NOTICIA DE NUESTROS LECTORES

Sr. Director de «La Garrotxa».

La única raó que em mou a seguir aquest carteiig és el canvi de tema que ha provocat C. R. amb el seu darrer escrit: evidentment, el tema que ara planteja pot ser força més interessant que el del «Código de relaciones mundanas».

Cal aclarir que la única persona que «escurre el bulto» és C. R. amb el seu canvi de tema: dir que ho fa el Sr. Aubert amb la seva carta és totalment equivocat, i dir-me que ho faig jo, és, almenys, inexacte, ja que fóra absurd que jo mateix hagués de donar resposta a la meva pròpia pregunta. El que jo deia era que trobava més interessant una carta intentant esbrinar o comentant les causes del contrast entre la migrada assistència a les classes de català que es donen a Olot i l'entusiasme del públic davant de determinades expressions en les cançons de l'Orfeó Català.

Aclarit tot això, penso que la meva feina per aquesta setmana és ben petita: suposo que la resposta que faci el Sr. Aubert, millor que la que podria fer jo, serà suficient.

Em limitaré, doncs, a contestar amb preguntes, i que no em digui C. R. que això sigui «subirse por las ramas»:

—¿Quin interès vol que tingui la gent en aprendre una llengua que ha estat postergada durant prop de trenta anys? ¿Que no serveix per a llegir el diari, ni escoltar la ràdio, ni la televisió, ni el cinema? ¿Ni, fins fa poc, per anar a Missa o per llegir la Bíblia? ¿Ni per a demanar res a cap organisme oficial? (Aquesta pregunta, és clar, en suscita d'altres: ¿Per què no hi ha cap diari en català? ¿Per què les emissores de ràdio i televisió donen tan pocs espais en aquesta llengua? ¿Per què a les escoles no s'ensenya el català i en català? ¿Per què...? Ui, ui, ui!)

—Una altra qüestió: ¿Com se li acut de comparar les llengües estrangeres i el català? ¿Que no veu que no és el mateix, que una cosa és aprendre anglès o francès perquè un els necessita pel seu treball o pel que sigui, i una altra és trobar-se parlant normalment una llengua que mai no ha estat ensenyada a l'escola? ¿No ha pensat mai que és un contrasentit horrorós que un nen vagi a l'escola i que la primera gramàtica que li ensenyin no sigui la de la llengua que ell parla correntment?

Cordialment,

T. C.